

NI NI YA MO MO

Guilhem Chatir

Creatie 2024/2025

voor 3 dansers

± 60 minuten

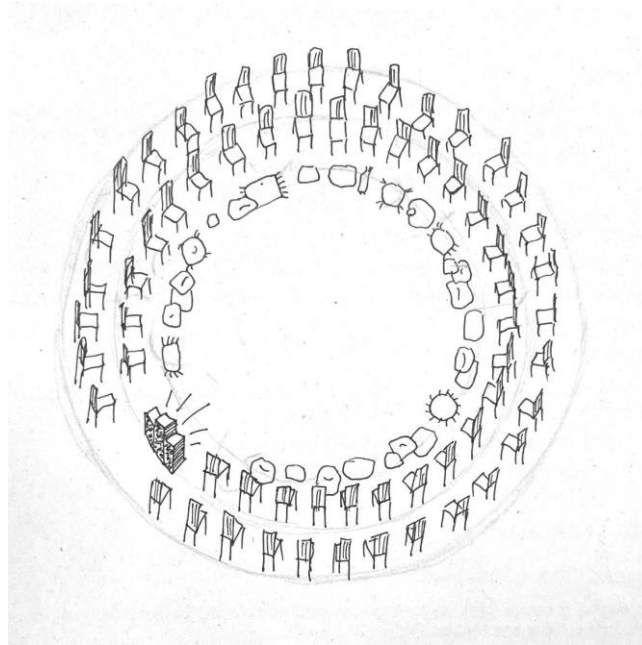
CONTEXT

“Ni Ni Ya Mo Mo is het slaapliedje waarmee ik ben opgegroeid. Het is ook het eerste dat in me opkomt als ik aan mijn Arabische afkomst denk. Ik vertel hier niet over Marokko, ik beschrijf niet de cultuur van het land, maar ik pak eindelijk de sporen aan die het op mij heeft nagelaten.” Guilhem Chatir

Puttend uit deze persoonlijke en poëtische herinnering met zijn vader, dompelt Guilhem Chatir ons onder in de projecties en fantasiebeelden ontsproten aan deze stem. Met zijn partners Karima El Amrani en Bilal El Had onderzoekt hij de rituelen die gepaard gaan met het in slaap vallen. Ergens tussen een oneindige zachtheid en duizelingwekkende onrust, tussen een tastbare realiteit en vluchtige verbeelding in, brengen de performers een hypnotiserende fysieke voorstelling, gekenmerkt door chaos en instabiliteit. Samen, in een cirkelvormige opstelling, spelen ze deze wisseltoestand, deze tussenwereld, na: dansen geïnspireerd op de complexe rijkdom aan oorsprongen en door beelden die verschijnen en dan weer verdwijnen, die aanvuren om vervolgens eindeloos na te gloeien.

RUIMTE

“Mijn doel is om een gedeelde ruimte te creëren van waaruit onze diepste jeugdherinneringen naar boven kunnen komen. Het herbeleven van onze eerste dansjes, het ontrafelen van onze culturele erfenis en het verkennen van onze slaaprituelen.” Guilhem Chatir

De cirkelvorm van de ruimte is gebaseerd op het spontane principe van gastvrijheid, nieuwsgierigheid en samenzijn. Deze keuze maakt deel uit van een tweeledige intentie: enerzijds om het samenkomen van blikken te bewerkstelligen en in deze spanning tussen podium en zaal, het idee van omhulling, van het “middenpunt van de aandacht” te realiseren.

Anderzijds het benadrukken van de kwetsbaarheid van de dansers, die zich vanuit elk gezichtspunt tonen, in extreme nabijheid met het publiek dat in een cirkel om hen heen is opgesteld. Het doel is om het inlevingsvermogen van het publiek op te roepen. Het midden is verlicht en de nabijheid van het publiek met het podium maakt de gezichten en lichamen van de toeschouwers zichtbaar. Dit geeft de mogelijkheid om elkaar te observeren: hoewel ze objectief gezien buitenstaanders zijn, nemen ze deel aan de voorstelling en zijn ze net zo kwetsbaar.

Betekenis van Ni Ni Ya Mo Mo voor Guilhem Chatir

Ni Ni Ya Mo Mo is een wiegelied waarmee ik ben opgegroeid. Een Arabisch wiegelied. Het is ook het eerste waar ik aan denk wanneer ik probeer te herinneren wat mijn vader mij heeft nagelaten. Een zeer heldere en intieme herinnering. Uit liefde voor zijn kinderen en zijn wens tot integratie heeft hij een groot deel van zijn Arabische cultuur onderdrukt – een cultuur die mij niet begeleidde op mijn weg naar volwassenheid. Ik heb het gevoel dat de oneffenheden en de ruwheid zijn gladgestreken, dat de culturele markeringen met het land van herkomst nooit echt werden bevestigd, laat staan opgeëist. Maar hoe onbeduidend het slaapliedje ook mag lijken, het onthult meer dan de ongrijpbare aard van ouder-kindrelaties. Het liedje, met zijn levendige en beeldende dimensie, draagt een heel erfgoed in zich; het uitspreken ervan voltooit de overdracht van deze nalatenschap. Het is een proces van poëtische overdracht dat diep verbonden is met het land waar het vandaan komt. Het wordt geproefd voordat het wordt begrepen. Het begeleidt de overgang van de buitenwereld naar de innerlijke wereld. De stem draagt iets dat de pure betekenis overstijgt: ze is de sonore, omhullende continuïteit van een lichamelijke nabijheid die geruststellend is voor het kind dat zijn ogen sluit en zich terugtrekt uit de wereld.

Met mijn podiumpartners Jamil Attal en Karima El Amrani deel ik eenzelfde oorsprong, invloeden en een gemeenschappelijke fragmentarische erfenis die ik graag onder de loep wil nemen om al zijn variaties en al zijn rijkdom tot leven te brengen. Met hen begint een antropologisch onderzoek vorm te krijgen om de muziek, dans en lichaamsvormen die aan mij zijn doorgegeven op te sporen. Ze bevatten ook onze verhalen – zowel unieke als gedeelde – en delen van onze identiteit, die niet vaststaand, onwrikbaar of onaantastbaar zijn.

Bevrijdende lichamen onder de bescherming van de nacht

Ni Ni Ya Mo Mo omarmt de schemering. De schemering die ongewone verbindingen mogelijk maakt, het ongeremde ontwaken van sluimerende herinneringen, het fysieke genot om deel te nemen aan een ongeremd feest – of het nu gaat om onze feestelijke trances of om het bal van onze verbeelding. Ik vertel niet het verhaal van Marokko, ik schets niet zijn cultuur, ik grijp eindelijk de sporen die het bij mij heeft achtergelaten, via en door een enkele, maar volkomen universele herinnering: bedtijd en zijn rituelen, de wiegeliedjes die ons in slaap wiegden, de absurde droomwerelden die we hebben doorkruist.

Biografie

Danser

Guilhem Chatir werd geboren in Toulouse. Hij begon zijn opleiding in hiphop en circus die hem naar het Conservatoire à Rayonnement Régional de Toulouse leidde. In 2010 ging hij naar het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris en in 2013 sloot hij zich aan bij P.A.R.T.S. van Anne Teresa de Keersmeaker. Guilhem begon in 2015 te werken met Wim Vandekeybus' gezelschap Ultima Vez waar hij optrad in de reprise van *What the Body Does Not Remember* en in de reprise van *In Spite of Wishing and Wanting*. In 2017 begon hij een samenwerking met Lali Ayguadé aan een stuk getiteld *HERE*. In november 2018 begon hij samen te werken met Yoann Bourgeois voor diens nieuwe creatie *Requiem* en speelde in *Ludum*, een creatie van Anton Lachky Company en richtte zijn eigen gezelschap Guilhem Chatir op.

Insteek voor in de klas:

نيني يا مومو التهويده

نيني يا مومو
وحتى يطيب عشاننا
و لا ما طاب عشاننا
يطيب عشا جيرانا
نيني يا مومو
حتى تجي عدمو
بوبو فالמידية
قاقا فالصينية

NI NI YA MO MO (Wiegelied)

Slaap, baby.
Tot de maaltijd gaar is.
En als het niet gaar is,
Dan is het van de buren.
Slaap, baby.
Tot je moeder thuiskomt.
Brood op tafel,
Snoepjes op de trap.

Transliteratie

Ni ni ya mo mo
Hatta yTib 3chana
ou ila ma Tab 3chana
yTib 3cha jiranna.

Ni ni ya mo mo
Hatta tji 3andou mou
Boubou falmidiya
Qaqa faSSiniya

Beluister hier enkele versies van het liedje: <https://www.youtube.com/watch?v=RcP5Ybh5Y4k>

Opdracht met de leerlingen:

Welke *niet-materieel erfgoed* herinneren de leerlingen zich uit hun kindertijd (liedjes, spelletjes, tradities, feesten,...)?

Welke indruk heeft dit op hen nagelaten? Welke gevoelens roepen ze op?

Herken je ze ook in een andere cultuur of zijn ze enkel in een bepaalde cultuur terug te vinden?

Credits bij de voorstelling

Choreografie en vormgeving: Guilhem Chatir | **Vertolkers:** Karima El Amrani, Bilal Elhad, Guilhem Chatir | **Geluidontwerp:** Milan Van Doren | **Lichtontwerp:** Suzanna Bauer | **Scénografie:** Elfie Poiré | **Artistieke samenwerking:** Gaëlle Vatrican | **Dramaturgie:** Hanna El Fakir | **Kostuums:** Manon Utah | **Productie:** Les Halles de Schaerbeek | **Productiesteun:** Gaëlle Vatrican

Coproductie: Les Halles de Schaerbeek (Brussel) - Charleroi danse (Brussel), Les Brigittines - Centre contemporain du Mouvement de la Ville de (Brussel), Le Théâtre de (Liège) | Concertgebouw Brugge

Ontvangst en residentie : La Briqueterie (Paris)- Résidences croisées “Passerelles”, Le 104 (Paris), Les Subs (Lyon), Les Halles de Schaerbeek (Brussel), Les Brigittines (Brussel), Charleroi danse (Brussel)